

enstemmig, enstemmig uden Undtagelse. Vi har nu den Opfattelse, at en saa almindelig Tilslutning ikke vilde kunne ventes indenfor vort Parti, og at det foreliggende Valglovsforslag saaledes ikke vilde kunne gennemføres uforandret. Men da en samstemmig Vedtagelse af Valgloven igen er en Betingelse for Grundloven, maa vi gennem Udvalget søge Forhandling, søge en Forhandling om Muligheden af at finde et Grundlag, der vilde kunne gennemføres i begge Ting. Hos vore Partifæller i Folketinget ser vi en Mulighed for, at et saadant Grundlag vilde kunne findes — eller dog Mulighed for Forhandlinger herom —, i den af Partiet for nylig vedtagne Resolution, hvori det udtales, at Partiet „for sit Vedkommende ikke er uvilligt til, om det maatte ønskes, at forhandle om en ny Overenskomst, hvorved Folketingets Medlemstal nedsættes, eventuelt med andre Valgmaader end det foreliggende med Suppleringsmandater.“ Jeg skal ikke her udtale mig om, hvilke Muligheder en saadan Forhandling indbyrdes og med de andre Partier, der staar samlede om Grundlovsforslaget, vil kunne frembyde, eller overhovedet om, hvilke Muligheder for Sagens Gennemførelse ad den ene eller den anden Vej Fremtiden vil kunne rumme, men skal kun udtale Haabet om, at det vil lykkes gennem disse Forhandlinger at naa en Afgørelse, der kan vinde den fornødne Tilslutning i begge Ting, og vor Villie til gennem disse Forhandlinger at gøre vort til, at Maalet vil kunne naas.

Rottbøll: Det foreliggende Valglovsforslag knytter sig jo til det Udjævningsforslag om Grundlovsforslaget, der er fremlagt i Fællesudvalget af de 3 Grundlovs-partier. Det er saa afvigende fra det Udjævningsforslag, som de konservative Medlemmer af Underudvalget har fremlagt, at det siger sig selv, at det ikke kan finde fornøden Tilslutning fra de konservative Partier heroppe, heller ikke fra mit Parti. Jeg maa maaske minde om, at man ved Begyndelsen af Grundlovsforhandlingerne baade fra Regeringens og anden Side har udtalt sig for, at man skulde komme med væsentlige Indrømmelser overfor Højre og Konservatismen. Det er nu ganske interessant at se, hvad disse Indrømmelser er blevet til, efter at det væsentlig er blevet Socialdemokraterne, der har taget Ledelsen nede i Folketinget. Man forlangte af de konservative Partier, at de skulde stille sig paa den lige og almindelige Valgrets

Grund, og den 2. Marts indbragte Folketingsmanden for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) sammen med mig et Forslag til Udjævning af Uoverensstemmelserne om Grundloven. Det gik for Landstingets Vedkommende væsentligst ud paa at fastslaa Valgretten saaledes, at den skulde være betinget af en vis Alderscensus og betalt kommunal Skat. Vi mente, at naar man fra anden Side havde sagt, at Alderscensus ikke — hvad der er ganske klart — strider mod den lige og almindelige Valgret, og man i selve Grundlovsforslaget, som det i sin Tid var forelagt, havde indført kommunal Skat som Betingelse for Valgret til Landstinget, saa maatte en Kombination af de to Ting ikke kunne betragtes som staaende udenfor den lige og almindelige Valgret. Vi mente derfor ogsaa, og jeg synes med god Grund, at vort Forslag maatte kunne opfordre Grundlovspartierne til Forhandling med os paa dette Grundlag. Naar man fra den Side havde sagt, at man vilde gøre Indrømmelser paa Vilkaar af, at man fra konservativ Side kom med et Forslag, der indeholdt den lige og almindelige Valgret, og vi kom med et saadant, saa forstod vi ikke, at det blev afvist. Det blev imidlertid afvist; der kom ingen Forhandling i Stand. Man hævdede, at dette, at der var en Kombination af Alderscensus og kommunal Skat, gjorde, at det laa udenfor den lige og almindelige Valgrets Grund. Naar hvert af Punkterne i og for sig er indenfor den lige og almindelige Valgrets Grænser, saa er det højst mærkeligt, at den Omstændighed, at man tager begge med, skal kunne bringe det til at ligge udenfor. Man kunde jo den Gang sige, at Grundlovspartierne, som var de stærkeste, maaske havde afvist vort Forslag, fordi der kun stod to Forslagsstillere fra konservativ Side bagved. Man kunde forstaa, hvis man havde sagt som saa: Hvis I kan faa flere med jer, hvis det var et Tilbud fra et stort Parti af konservative Medlemmer, saa vilde vi forhandle om det, men I repræsenterer for lidt. Vi maatte jo indrømme, at vi ikke repræsenterede en stor Part af de konservative Medlemmer. Jeg kunde, som sagt, endda have forstaaet, hvis man fra den Side havde sagt: Det er for lidt, I maa skaffe os mere Sikkerhed for, at de konservative Medlemmer vil stemme for Forslaget, saa vil vi forhandle om det. Det blev der imidlertid ikke sagt. Forslaget blev afvist. Det viste sig ogsaa, at selv om alle de konservative Medlemmer i Fællesudvalget kom med et Forslag, der